

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvzemati ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr. za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajev, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znizana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr. po pošti prejemati za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiri stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Národní tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Dve narodni zmagi!

Zadnja dneva, 3. in 5. aprila, sta nam Slovencem, navzlic temu, da nas germanizacija in birokracija tlači kakor še nikdar prej in kakor bolj ne more, ter navzlic tej neveseli prikazni, da poguma v našej stranki preveč pomanjkuje, prinesla dve sijajni zmagi. Na Notranjskem je bila volitev na rodneg poslanca enoglasna, ker nij dobil nemškatarski kandidat Mulej niti enega glasu, in v Ljubljani, tu v središči Slovenije, smo v tretjem razredu z narodnimi kandidati prodrli, zopet slovenske zastopnike volili!

Nemški časopisi, celo naš uradni list „Laibacher Zeitung“ so vsled volitev v trgovinsko zbornico, ki so se vrstile po znanih nenavadnih sredstvih, (ki jih ne smemo zaznamovati z resnico, ako nečemo konfiscirani biti), uže svetu pravili, kako je zadobil vladni „verfassungsgedanke“ tudi uže mej našim kmetskim ljudstvom korenine. Odgovor na to jim je notranjska volitev, kjer nemškatarji ali „verfassungsgedanke“ nij dobila niti enega glasu ne! In tako bo in je na deželi povsed!

Še znamenitejša pak je naša narodna zmaga pri volitvi v mestni zbor ljubljanski. Zmagovati smo se bili v Ljubljani uže tako odvadili, da je vse narodno življenje težilo nekako nezaupanje v našo moč, da je bila vsled tega vsaka agitacija res teška in mučna stvar. Sami sebe nijsmo poznavali.

V tem nam je ta narodna zmaga res kakor osvobodilen čin prišla. Sedaj vidimo, da vse gre, če hočemo, resno hočemo; naša narodna moč raste povsed, samo organizirati jo je treba in uporabiti. Le zaučati moramo več sami v sebe, pa bomo videli, kaj smo zmožni storiti!

Od zunaj so bili narodnjaki tako navajeni v Ljubljano gledati kot v kraj, kjer narodna stvar propada, da je to povsod zares slabo vplivalo na vse naše narodno gibanje. Novi samolet narodne stvari v Ljubljani, pomnožena samozavest in vsled tega pomnožena narodna delavnost bode, če bog da, odslej iz središča ravno tako dobro koristno in okrepečevalno vplivala povsed na periferijo, kakor je do sedaj slabo delovala.

Tudi naši nemškutarji so bili v Ljubljani in vsled tega po deželi nesramno prevzetni postali. Tako so vedno pridigovali popolno propadanje narodne stvari, tako drzno nam smrt prorokovali, tako sigurno na svojo nepremagljivost verovali, da jih včerajšnji dokaz naše eksistence in moči strašno jezi in peče, ter jih bode vendar še opominjal, da nij še vseh dnij večer, ter da pride tudi naš dan, dan tlačenih Slovanov, ob katerem bomo pumnili dobro in hudo, ki se je našej narodnej stvari godilo od njih.

V nedeljskem članku, dan pred volitvijo smo rekli na tem mestu, da zmagamo Le ako resno delamo in agitiramo. To se je zgodilo in delalo se je res od obeh strank, posebno pak od nemškatarske stranke na vse pretege. Nemškutarji so glavno pozornost bili obrnili na predmestji Krakovo in Trnovo in tamoznje volilce strašili, da dr. Stöckl ne bo nobenega več zdravil, ako ga ne volijo, da ne bode „Kerna“ več, da se ne bode za to predmestje nikdar več nič storilo itd., enake nepoštenosti in lažna volilna sredstva. Poleg tega je prišel nemškutarjem v prilog in podporo ves naravni položaj, ki ga ima vladni aparat, magistrat, hranilnica in od birokracijanstva odvisno obrtništvo. Mi nijsmo imeli nič, nego moč prepričanja, narodno idejo in pošteno besedo — in da smo navzlic temu vendar zmagali

in sicer zmagali, če prav smo več izkušenih in prejšnje čase delavnih narodnih agitatorjev sedaj na volišči in v borbi celo pogresali; to nam mora dati novo nadajo in mora podvojiti naš pogum v daljše borbe.

Torej: prvo zagovozdo smo v nemškutarstvo in birokracijanstvo in tujstvo v Ljubljani uže zabili, zbirajmo svoje moči, utrujmo se in počasi leto za letom bodo pridobili vse polje za narodno stvar. Mej zavezniki, ki za nas tudi delajo je celo smrt, ki kosi stari zarod, kateri se je narodu odtujil, a mlajša generacija bode v ogromni večini svojemu rodu zvesta!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 6. aprila. Cesar je bil v nedeljo po Gorickem na vseh štacijah z navdušenjem pozdravljen od zbrane množice. Tudi v Goricë je bil sijajno sprejet. On je sprejel nad 60 deputacij. V ponedeljek zjutraj je pa uže došel v Kormin, in potem v Vidmu, kjer je bil povsed slavljen. Ob 11. predpoludnem 5. aprila je prišel v Benetke, kjer so ga na kolodvoru čakali italijanski kralj Viktor Emanuel in princ njegove hiše. V velikem kanalu je bilo vse polno gondol; na Markovem trgu sta se navdušeni množici na balkonu pokazala oba vladarja vukup.

Iz Dunaja zopet dohajajo glasovi o ministerski krizi. „Wiener Tagblatt“, najrazširjenejši dunajski časnik, poroča, da se v višjih vojaških krogih govori, da bode generalmajor Vlasic postal vojni minister, Koller pa prevzame ministersko predsedništvo namesto Auersperga.

„Wiener Ztg.“ od 4. aprila prinaša postavo o regulirjanju reke Mure na Štajerskem, kar je tako važno tudi za obmurske Slovence.

Na dnevnom redu v ogerskej zbornici je bila one dni postava o pokojnini za

Listek.

William Ratcliff.

(Tragedija v enem dejanju, spisal Heinrich Heine, prevel B. T.)

(Dalje.)

Ratcliff.

Grad Mac Gregorja zapustim i v London Odidem. V hrugovitem stolnem mestu Sem upal oglušiti srčne muke. Sam svoj gospod sem bil, ker otca, mater Sem zgubil bil, že predno sem jih poznal Naklepi moji nijsko se sponesli. Šampanjec, portugalec nič nij zdal, Otožniši sem bil po vsaki čaši, Ni črno — niti plavovlase deve Odgnati nijsko mogle mojih boli. Celó pri faru nijsem mira našel. Po mizi plavalok okò je Mare,

I Mare roka vihala paroli;
I tam v podobi vogljate coeur-dame
Sem gledal Mare rajsko lepo lice!
Ne tenka karta, to je Mara bila,
Je Mara bila, čutil sem nje dihe.
Migalá: da! kimala: da! — na banque! —
Denar pošel, ljubezen je ostala.

Lesley
(se smeje)

Ha! ha! po konja zdaj si šel v konjarno,
Zaviltil na-nj se kakor škotski vitez
I kakor dedje živel se razbojem,
Gotovo ti je minola ljubezen.
Pač streznil si ko često se po noči,
V viharji jezeli i grede mim vislic
Zagledal si na njih predobre zname,
Ki z nogami bingljajo v zrak pozdrave.

Ratcliff.

Le olje v ogenj prišlo je. Še divje!
Se vžgallo je po Mari hrepenenje.

Pretesno mi v Angležki, le na Škotsko
Me vleklo tajno je železnoj roko:
Le blizu Mare spavam še pokojno,
Prosteje dišem, pa se tak ne plašim,
Mi dobro dé, — ker čuj skrivnosti moje:

Prisegel pri besedi sem gospoda
I pri nebes i pekla sem oblasti,
Prisego groznoj kletvo sem potrdil:
„Ta roka bo predrnika vmorila,
Ki vtegne Maro kot nevesto objeti.“
Glas v prsih je izrekel to prisego,
I slepi oni temni moči služim,
Ki mi pomaga, ko na Črnem kamni
Pripravljam snubcem Marinim ležišče.

Lesley.

Razumem; tega pa ne odobravam.

Ratcliff.

Kaj odobravam jaz? le oni glas,
Glas tuji, ki se tu je vgnezsil, pravi:

narodne učitelje, ki je bila tudi sprejeta. Poslanec Schwarz je pri tej priliki s številkami dokazal, da je na Ogerskem 3089 učiteljev, ki niti nemajo 100 goldinarjev letne plače in 3363 učiteljev še ne po 200 gld. — Zaradi tega se pak tudi nij čuditi, da je ogerska omika, katero ima širiti slabo plačano učiteljstvo, na tako nizkej stopinji.

Vnašnje države.

Benečanski list „Risveglio“ je bil 3. aprila konfisciran, ker je govoril o prihodu avstrijskega cesarja omenjal beneških mučenikov, umrlih pod nekdanjo avstrijsko vlado.

Iz **Peterburga** se javlja, da je shod ruskega plemstva odbil nasvet o novej organizaciji občin. — Onidan raztrošeni novici, da terjajo duhovni v Polščej in Litvi odpravo celibata, izjavlja oficijozen glas dementi, da so take peticije le posamezne, toraj ne občne.

Postavljenje **ruskih** židov, njih razmere k državi, k mestom in sploh k občanskej družbi je postalno vprašanje za rusko vlado in to posebno od te dobe, kar je dejelno namestništvo bilo zrušeno v poljskem kraljestvu. Poleg najnovejše statistike biva na Rusku 2,759.817 židov. Na Poljsku jih pripade 815.433, na gubernijo vilensko 109.196, na Volinj 223.363, na gubernijo grodensko 124.815, na kijevsko 277.479, na kovensko 155.409, na mirsko 143.504, na mohilevsko 118.727, na podolsko 242.496, na kergonsko 131.916. V velikoruskih gubernijah se smatrajo židi le za tujce. Največ tožb zaradi židov prihaja iz poljskih krajev, kajti židi nečejo niti se pečati z obrtom, niti z rokodelstvom in trgovstvom, nego se živé le z dovoljeno in nedovoljeno kupčijo, ter nič k dakovu ne pripomorejo. Ker so židi v mnogih gubernijah preveč skupno naseljeni, je večina russkih časopisov proti naseljenji židov po celiem cesarstvu, a vrhu tega je še razmera taka, da vsaki russki podložnik židovskega veroizpovedanja, ki je doktor zdravilstva, in študiral na kakoj univerzi ali tehnotičnem zavodu, more lehko povsodi bivati na Rusku, baš tako i oni, ki se pečajo z velikotrgovstvom ali višjo obrtnijo. Vsim ostalim židom so pa velikoruske gubernije zaprte, in smejo biti le v desetih zapadnih gubernijah.

Nemški politiki v Berlinu prav pisano gledajo potovanje našega cesarja v Italijo. Boj je avstro-italsko-francoske zvezze (katera bi bila za Avstrijo pač boljša in naravnejša, nego zveza z deželo-roparsko nemško Prusijo.)

Dopisi.

Iz Ijutomerske okolice 4. aprila. [Izvirni dopis.] Zuano je uže dovolj,

koliko morajo odločni narodnjaki prestati pred svojimi nemškutarskimi nasprotniki. Izmej omikanih stanov imamo dandanes skoro samo dva, ki uživata nekoliko svobode, to sta duhovski in učiteljski stan, toda tudi tem se svoboda po vedno ostrejših in pedantnejših postavah jako krati. Kar pa se po postavah doseči ne da, to pa poskušajo nekateri mogočni glavarji in drugi uradni birokrati sami. V prvo vrsto bi se pri prisojevanji uradnikov od te strani smel prištevati naš glavar, ki je bil v „Slovenskem Narodu“ nedavno uže dovolj karakteriziran. Vendar pa mu znani zloglasni ljubljanski šolski list slavo poje, za to, ker je poskušal tukajšnjim narodnim učiteljem škodovati — in sicer po nepostavnem potu. — Imenuje ga, kakor sem čul — sam ne berem bedastoč takih odpadnikov — energičnega, ter pravi, da bode on (Premerstein) kmalu konec storil „dem Treiben einiger Individuen der dortigen Lehrerschaft und die verrotteten Zustände des Luttenberger Bezirkes einer gründlichen Besserung entgegenführen.“ — „Laib. Schulzeitung“ je namenila s tem pohvaliti našega Premersteina in dati breco ljutomerskim učiteljem in narodnjakom. Pa spekla se je, in naš glavar je, ako ta list bere, gotovo z veliko nevoljnostenjo čital o svojej „eneržiji“, kajti on predobro ve, da je za to dozdevno „eneržijo“ „Laib. Schulz.“ sklepala iz onega dopisa v „Slovenskem Narodu“, v katerem so se mu nepostavnosti očitale.

Tudi predobro ve „energični“ mož, da je za svojo „eneržijo“ — dobil brž čas zasluzeno pohvalo, ka-li? „L. Sch.“ gotovo nij čitala, kako se je iztekla pravda, katero bi bil imel „Slovenski Učitelj“ s Premersteinom, sicer ne bi bila tako neprevidna in svojega prijatelja nehote z nova žalila.

Kar pa zadeva zanemarjeno stanje našega šolstva, pa vam svetujemo, da pomagate najprvo pred svojim pragom. V našem malem okraju z 12.000 prebivalci je 5 javnih šol in 13 učiteljev, torej pride na eno solo 2400 ljudij, in 1000 ljudij na vsakega učitelja; na Kranjskem imate pa fare s 6000 prebivalci, pa imate po njih po eno samo šolo in po enega samega učitelja. V ljutomerski fari s 6000 ljudi ste pa dve šoli in 8 učiteljev. Kakovšen razloček! Pa vsaj vemo, zakaj vam naše razmere in naši učitelji niso po volji. Tu sedimo v šolskih svetih narodni možje, ki ne dopuščamo, da

bi se nam šole ponemčevali. Mi na dalje hočemo imeti narodne učitelje, katere pa tudi branimo, ako se jim hoče krivica zgoditi od nemčurjev in od takih vaših prijateljev, kakoršne vi tako ljubezljivo in neumno zagovarjate. Sicer pa ne mislite, da se nad vašimi psovki, kakor je „verrottete Zustände“ jezimo, o ne, želimo samo to, da bi vaš balzam res bil balzam za rane našega glavarja, in da bi vaše šolstvo ne bilo bolj „verrottet“, nego je naše.

Šolski svetovalec.

Iz Črnomlja

5. aprila. [Izv. dop.] Akopram se malo javi od tega kraja, izpoljuje vendar naša čitalnica po (mogočnosti) svojo nalogu in svoj namen. Naj ne omenjam predpustnih veselic, tombol itd., ampak le zadnji veselici hočem omeniti.

21. marca predstavljal se je igra „dr. Robin“ in 4. aprila „Eno uro doktor“. G. Franjo K. in gospa K. sta izvrstna v predstavi in v lepo pravilnem izgovarjanji. To je par močij, ki bi jih ljubljansko gledališče upotrebovali moglo. Gospico J. pozdravili smo na odru radostno. Jako bi žeeli, da bi blagovolila zopet v večji nalogi nastopiti. Upamo, da napravi čitalnica v Črnomlji kmalu zopet kaj prijetnega in da se bude zopet oglasil pevski zbor. Končno naj še izrečem gospici Jeaneti zahvalo za večkratno igranje na glasoviru, s kojim je večkrat otožne razveselila, vesele pa k plesu privabila.

Zima je pri kraji in vendar enkrat napotila se je ljuba pomlad. Vse vre na delo v vinograde, in na polje, da bi vsaj malo nadomestilo, kar je v delu zaostalo ob slabem vremenu.

Pri nas gre sedaj trda. Živila nema več živeža — po nekaterih krajih celo ljudje ne. V Beli krajini je kordon, ta je čisto nepotreben, kajti na straži je tak, da se kože lehko po cesti črez Gorjance peljajo, pa vojaka še videti nij. Čemu je torej kordon?

Iz Trsta 4. aprila [Izv. dop.] Denes ob 8. uri se je cesar odpeljal s svojim spremstvom v Gorico, kamor se je uže včeraj in denes velika množica ljudij vozila. Tujcev je nenavadno veliko prišlo v Trst, kateri so večji del ali v Gorico ali v Benetke šli. Denes zjutraj so plakati na oglih naznanjali od strani namestništva, da se cesar zahvaljuje za prijazni sprejem. Mi Slovenci bi bili lehko pokazali, da smo v večini, a ne sluge tujcev. Ali v Trstu se trgovali, kolikor jih je Slo-

Da; oni dve podobi le ploskate
Pohvalo, kteri gledam v snu.

(zakriči)

Moj Bog!

Tam! tam! neviš? tam! tam megle na kipa?

(Postalo je temniše. Vidite se dve megleni podobi, ki priplavajo čez pozorišče in izginete. V dnu ležeči razbojnici i sleparji, ktere je Ratcliffov krič iz spanja izbudil, vstajajo kričaje:)

Kaj je? kaj je?

Lesley.

Kaj vrag te moti, Ratcliff?
Ne vidim nič.

Več njih.

Kaj vidi, vidi briče?

Lesley.

Ne, baš narobe, ker duhove vidi.
(vsi se smejo.)

Robin
(čmerno)

Goddam! po dnevi ne dadô miru!

Ratcliff.

Temni se že, jaz grem.

Lesley.

Jaz pojdem s tabo.

Ratcliff.

Ne dovoljujem.

Lesley.

Le pred Črni kamen.

Morda so straže tam.

Ratcliff.

Saj odpodi

Jih groza; v noči tam nij varno.

Lesley.

Gospoda, z Bogom.

Ratcliff.

Srečno!

Vsi.

Zdravi! Bog!

(Ratcliff i Lesley odideta.)

Deveti prizor.

(Prejšnji brez Ratcliffa in Lesleya.)

Robin:

Goddam! ta je vdarjen, ali pa pijan.

Dick.

Tak bil je vedno, kajti jaz poznam

Iz Londona ga že. V Rascal-Tavernu

SEM večkrat videl ga. Po cele ure

Sedé nabranim čelom v kacem kotu

Oči je vpiral tiho, nemo v luč.

Pri nas sedeval je vesel, smejoč se, —

Na glas odviše le — je pravil šale

Le preveč divje — bil je zadovoljen,

vanov, ne brigajo dosta za svojo narodnost, glavna reč, ali vse jim je groš. Vse drugo jim je brezpotrebno. „Madrijerji“, kakor pravijo okoličanom, ti so še preveč nevedni, treba jim je omike in vzbujevanja, da se bodo zavedali, da so Slovani in Slovenci in da je njih prihodnjost boljša, da je pojenjalo nekdanje hlapčevanje.

Tudi manjka agitatorjev (kakor povsod), kateri bi ljudstvo podučiti in pregovoriti mogli. V drugo pa smo Slovenci v Trstu brez energičnega vodje, vse gre le tako nekam brez vsacega plana, brez živega gibanja, kar ravno gre samo ob sebi, z eno besedo vsak na svojo roko, a to jako slabo. Nas je jako ogromno število, a ker nijsmo kompaktni, izgubljevamo čas in delo.

V zadnjem dopisu je bila pomota. Nij namreč zabranjeval magistrat baklado, le Pino je odsvetoval, pač pa je magistrat zbranil okoličanom slavnosti pri odkritju Maksimilijsnovega spomenika, ali podpis adrese udeležiti se.

Domače stvari.

— (Volitev v I. razredu.) Ljubljanske volilce opozorujemo, da je jutri 8. aprila volitev I. razreda. Ako bi tudi v sedanjih razmerah, ko nemškovalni birokratizem na nas teži, ne imeli neodvisni volilci upanja večno dobiti, dolžnost je vendar vsacega narodnega volilca tega razreda, da gre volit, da vsaj častno manjšino dokazemo. Narodna kandidata sta gg.: Mih. Pakič in J. N. Horak.

— (Kako se nasproti agitator neškodljiv stor.) Pri volitvi v mestni zbor je agitiral prav dobro za narodne kandidate mlad privatni uradnik A-č. Čuli smo sami g. dr. Stöckla ob $\frac{1}{2}$ 10 to z neko nevoljo opaziti. Kaj se je in če se je tisto godilo od $\frac{1}{2}$ 10 do 11 ure, tega ne znamo. Le to je gotovo, da so policisti narodnega agitatorja g. A-ča ob 11. uri prijeli in da ga je policijski komisar z nekovim dolženjem in izpraševanjem o stvari, ki bi se tudi 14 dnij pozneje lehko opravila, tako dolgo zadrževal — da je bilo konec volitve in se nij dalo več agitirati, ter ga kot nedoljnega izpustil.

— (Deželni zbor) kranjski se je včeraj odprl. Denes imajo poslanci z neka-

Smejal se je — o kar se mu zgrbanči Strašansko zaničljivo zgornja ustna, Britkosti glas iz prsij mu zazvizza, Razkačen skoči naglo: „Ivan, konja!“ Do vraka jahal je, čez mesece Je stoprva vrnol se. Ljudje vele, da Je jahal noč i den tikrat na Škotsko.

Robin.

Ta je bolan!

Dick.

Kaj mene briga? Srečno!
(odide.)

Bill.

Že bode čas, da se na delo gre
(moli pred podobo svetnika.)

Varuj pogube, blagoslovi me.
(on i drugi odidō.)

Robin
(drži si roko pred obrazom.)

Moj angelj varh, v nevarnosti me brani.
(Dalje prih.)

terimi župani kot odbor sejo, v katerej se bodo govorilo o novej uredbi občin.

— (Knjige slovenskega dramatičnega društva) zá leta 1875 se pridno tiskajo in bodo do konca maja gotove. Zatorej se prosijo gg. vnanji udje in podporniki tega delavnega društva, naj pošljejo svoje letne doneske, kakor brž mogoče g. društvenemu blagajniku Dragotinu Žagarju v Ljubljano.

— (Redni občni zbor obrtniškega pomočnega društva) vpisanega továřstva z omejeno zavezo, je bil v nedeljo ob 11. uri v mestni dvorani. Ravnatelj g. J. N. Horak omeni v svojem govoru, da je društvo v preteklem letu prevedlo 333.065 gld. Dalje se spominja smrti gosp. dr. Coste in njegove neutrudljive delavnosti pri tem društvu in poziva društvenike, da izrekó ranjemu zahvalo s tem, da s sedežev vstanejo, kar se zgodi. Predsednik gosp. Horak izreka dalje zahvalo kranjski hranilnici, ki je za posojila obrtnikom posodila društvu 10.000 gld. po 5%. Na predlog g. Horaka sklene družba vsako leto iz rezervnega zaklada, za obrtniško šolo dati 50 gl. krajnemu šolskemu svetu ljubljanskemu. V odbor se volijo gg. Rudholzer, Freiberger, Šrajner in J. Bilina. V pregledovalni odbor gg. Goršič, Ničman in Ahčin.

— (Narodni orkester.) Kdor izmej ljubljanskih pevcev ali godeev bi se hotel učiti kak na instrument koli igrati, naj se izvoli oglasiti v petek 9. aprila od 7. do 8. ure v čitalnični pevski sobi.

— (Podobe iz Dalmacije od domačega umetnika A. Karinger-ja.) Sedaj, ko se po potovanji našega cesarja, celi svet zanima za Dalmacijo, naj omenimo krasne slike, ki jih je naš, le prerano umrli umetnik A. Karinger, rojen Ljubljanačan izdelal. Te so: „Avstrijski fort Presieku“ in planjava pri Cetinji, katere je umetnik poklonil avstrijskemu cesarju, za kar je dobil zlato svetinjo za vednost in omiko. Ranjemu saksonskemu kralju je poklonil Karinger tudi krasno veliko podobo planjave pri Cetinji in za to dobil zlati prstan z smaragdom in 14 brillanti. Podobo, ki predstavlja: „Die Bucht von Cortole und Teodo“, — je ranjki umetnik poklonil tukajšnji filiali „Kunstvereina“, in le ta je zdaj razstavljena v prodajalnici g. trgovca K. Karingerja, se za to zanimajočemu občinstvu na ogled.

— (Gozdn i požar.) V nedeljo popoludne ob 4. uri nastal je blizu ribnika za ljubljanskim gradom Tivoli gozdni požar, ki se je še pri velikem vetrju brzo razširil čez $1\frac{1}{2}$ orala gozda. Potem so ga zadušili. Kdo je zažgal, to se ne ve.

— (Na vlačugarje) je predvčerajšnjem napravila v ljubljanski okolici in po vseh, spadajočih pod ljubljansko okrajsko glavarstvo žandarmerija veliki policijski lov. Nalovili so pri tej priliki samo v spodnjej in gornjej Šiški v enej noči 20 potepuhov, ki so vsi brez stanovanja, ter se izgovarjajo, da hodijo le na božja pota k „materi božji na Brezje“ itd.

— (Umor.) Iz Rajhenburga se nam poroča, da je veliko sôboto v arméškej fari nek hlapec hotel imeti od svojega gospodarja nekaj novcev. Ker mu jih slednji nij hotel, mogoče tudi nij mogel dati, se hlapec razjezi, popade ročico z voza in svojega gospodarja tako čresne po glavi, da je umrl še isti dan

vsled tega udarca. Dokaz, da se je kesar svojega surovega čina, je slučaj, da je umirajočemu lepo stregel in mu rane opiral. Končno, ko izprevidi, da njegov gospodar uže umira, gré sam v Sevnico ter se sodniji oglasi. Zaradi tegauboja je bila nedeljo v farnej cerkvi v kazen farmanom in v izraz cerkvene žalosti „tiba“ služba božja, brez orglanja, petja in blagoslova. G. župnik je ta čin v svojem govoru tudi primerno ograjal na prižnici.

Podpiranje ubozih dijakov.

Iz Novega mesta smo dobili sledeče vrste, da jih priobčimo:

„Mnogotore težke uime, ki uže nekaj let na našo Dolenjsko bijejo in to nekdaj blagreno pokrajino čez dalje v večjo revščino tlačijo, pritiskajo zelo občutljivo tudi na našo Novomeško gimnazijo. Ne samo, da se vsled slabih letin število učencev na tem za Dolenjsko naj važnijem obrazilnem zavodu od leta do leta stalno zmanjšuje — revščina tlači tudi večino sedanjih učencev, ter jim ovira napredok in mnogokrat izdatno znanstveno delavnost počisto zadnjuje.“

Z ozirom na te tužne prizore ustanovil se je v Novemestu začasni odbor — obstoječ iz zastopnikov mestjanov, uradnikov, učiteljev in duhovščine — s tem namenom, da osnuje podporno društvo za gimnazialce.

Po pravilih (uradno potrjenih, 29. januarja 1875, št. 886) ima podporno društvo skrbeti, da se revnim in pa vrednim učencem pripomaga za učne pomočke (knjige idr.), za učnino, stanovino, hrano, obleko idr.

Stroški dobodelnega ustanova naj bi se reševali:

- a) z obrestimi obstoječe (od 1. 1858) podporne zaloge — 2300 gld.;
- b) z dobrohotnimi darili;
- c) z letnimi doneski stalnih údov — naj manj 2 gld.

Za oskrbljevanje in porabo premoženja ima skrbeti stalni odbor, v katerem je vsakkratni direktor gimnazijski, in pa šest udov, voljenih v občnem zborovanju.

Kakor veseljno in nadljivo pa je živahno sočetje Novomeškega občinstva za novo ustanovljen podporno društvo, in kakor so ngodni plodi pričetega nabiranja: vendar more ta zlasti za Dolenjsko tako važna ustanova po tem še le doseči svoj blagi namen, ako se zdržijo in pripomorejo prijatelji mlaudeži iz cele naše lepe domovine, ter polože darek na altar ljudoljubnosti. Njihovi darovi gotovo ne bodo brez vspeha ostali; kajti kdor podpira učelo se mladino, on pripomaga domovini na blagor, in skrbi za bodočnost naroda.

Naklonjen omenjenih razlogov, obrača se podpisani odbor s trdnim upom na mnogo izkušeno darežljivost naše mile očetnjave, ter prosi mnogobrojne in izdatne pomoči in podpore.

Vsi vpisi in doneski naj se blagovolijo izročiti c. kr. gimnazijalni direkciji v Novemestu.

Z odličnim spoštovanjem

Začasni odbor.

Ta prošnja je vsega podpiranja vredna in bodo gotovo oni mnogi gospodje društvu pristopili, ki so nekdaj na tej gimnaziji študirali.

Razne vesti.

(Bogato mesto) je Brix na nemškem Češkem. Premoženja ima 2 milijona in se tudi vsi davki meščanov iz mestne kase plačujejo.

(Iz Sirije) se poroča, da se tam v obilnem številu naseljujejo jezuviti. V Beyrutu n. pr. kupili so 20 stavbenih zemljišč, da bi na njih zidali šole in cerkve.

(Prerov ali tunel pod gibralatarsko morsko ožjino.) Pod imenom „mejkontinentalno železnično društvo“ založilo se je na Španjskem podvetje, ki ima namen spojiti Evropo z Afriko z podmorskim tunelom. Zaprake so tu mnogo večje, nego pri tunelu francosko-angleškem, da si bode tunel o polovico krašči. Kopati bi morali 3000 sežnjev pod morjem.

(Davek od samstva.) V državi Tennessee se bode od 1. maja 1875 odražoval nov davek. Vsak tridesetleten fant namreč ki je zdrav in se neče oženiti mora deset dolarjev davka plačati.

Listnica: G. A. B. v R. pri Lj. S poslanim je poravnano za p. l.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdrivila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsnem, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašlj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatozilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavlje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blejanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vsečilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofjine Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih ngradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnicu in sušenji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkrašnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelstein.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam glede Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Uradno naznanilo.

7. aprila 1875.

Razpisane službe: Na sadjerejskem in vinorejskem šoli v Slapu služba sodarska z letno plačo 80 gld. in prostim stanovanjem do 20. maja dejelnemu odboru kranjskemu. — Na dvarazrednej narodnej šoli v Trebnjem učiteljska služba, z letno plačo 400 gld. Prošnje do 16. aprila pri okr. šolsk. svetu v Trebnjem.

Javne dražbe: Fr. Slugovo iz Bukovja, 16. aprila (II. Postojna). — Mih. Šušteršičevi iz Lipsejn, 1070 gld., 14. aprila (I. Lož). — Jur. Pengovo 13. aprila (I. Ljubljana). — Andrej Zdravjetovo iz Št. Jurija, 3491 gld., 14. aprila (I. Ljubljana). — Primož Padarjevo iz Kurje vasi, 2460 gld., 12. aprila (I. Ljubljana). — Jos. Milharčičevi iz Hrašja, 212 gld., 20. aprila (III. Postojna) — J. Brunerjevo iz Kočevja, 3340 gld., 8. aprila (I. Kočevje). — Jos. Bobkovo iz Nove Žiže, 184 gld., 21. aprila (I. Kočevje).

Indajatelj in urednik Josip Jurčič.

Naznanilo prodajalnice!

Tovarniška zaloga platna in

novošegnega blaga

na Dunaji,

Josefstadt, Kochgasse, štev. 36.

Vhod skozi „Alserstrasse“,

je sklenila, svoje izdelke, ne več kakor dosedaj izročevati le prodajalcem 27 krajarjevim, temuč preskrblevati prodajo v velikem in na drobno sama, ter določila za vse predmete enotno ceno za 1 kos 30 vatlov za gold. 7.50, tucat z 12 kosi za 3 gold.

St. 75.877. Flor. Köller, c. kr. vojašk. oskrbni, Veliki Varaždin, na pljučnem kašli in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačajni prsnih bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprejavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečneja, nego meso, ter se pri odraslenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.

1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold. 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalescière-Biscuiti v pušicah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolaté v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyr, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnacher, v Lonči Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovici pri N. Šnirhu, v Osekru pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyr, v Temenščini pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vsej mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštini nakaznicah ali povzetjih.

Tujič.

5. aprila:

Evropa: Staro iz Mengša. — Liniger iz Grada. — Schmeler iz Št. Mihela. — Stagoj iz Trbovelj. — grof Degenfeld iz Ogerskega. — Rosol iz Trsta.

Pri Slovu: Podgorski iz Dunaja. — Rodič iz Krškega. — Jarc iz Čateža. — Pretner iz Trsta. — Kovačič iz Trebnjega. — Grebner iz Dunaja. — Novak iz Kamnika. — Rudež iz Ribnice. — grof Barbo iz Dolenjskega.

Pri Maliči: Tscheliga iz Dunaja. — Jugovec iz Kranja. — Baron iz Kaniže. — Hartman, Herzig iz Dunaja.

Dunajska borza 6. aprila.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	61 gld.	30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	65
1860 drž. posojilo	112	75
Akoje národne banke	965	—
Kreditne akoje	243	50
London	111	—
Napol.	8	86
C. k. cekini	5	22½
Srebro	103	35

Za zamašenje otlih zob

nij nobeno sredstvo prospešuje in boljše, nego **zobna plomba** od c. k. dvornega zobnega zdravnika dr. J. G. Popa na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse št. 2, katero si more vsaka osoba sama prav lečko in brezbolestno deti v oti zob, ki se potem trdo sprime z ostalimi škrbinjami in zobnim mesom, zob pred doljšim drobljenjem varuje in lajša bolečino.

Anatherin — voda za usta

od dr. J. G. Popa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji, v mestu, Bognergasse št. 2, je najizvrstnejše sredstvo pri revmatičnemu zobobolu, pri vnetjih, oteklinah in pri gnjenji zobnega mesa, zobni kamen olušči, ter zabrani njegovo razširjenje, okrepi zobno meso pri zobeh, ki se majč, očisti zobé in zobno meso vsih škodljivih tvarin, ustam pak podeli prijetno čvrstost, ter odstrani z njih neprijetno sapo uže po kratkej rabi.

Anatherin — zobna pasta

od dr. J. G. Popa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji.

Ta priprava ohrani čvrstost in čistoto dihanja, vrhu tega podeli zobém belo-leske bovaro, ohrani, da se ne pohabijo in okrepi zobno meso.

Dr. J. G. Popov

rastlinski zobni prah.

Zobé očisti tako, ako se rabi vsaki den, da ne odpravi samo običajno sitni zobi kamen, nego tudi zobna glazura dobiva vedno večjo belinjo in nježnost. (354—12)

V zalogi je v Ljubljani: pri Petričiu in Pirkerju, Jos. Karingerju, Ant. Krisperju, Eduard Mahru, F. M. Schmitt, E. Biršču, v lekarni, dalje v vseh lekarnah, parfumerijskih in galanterijskih zalogah na Kranjskem.

V najem

se daje lepa hiša v Cerknici št. 37 z lepimi prostori, izvrstnimi podzemeljskimi hrami, leži poleg okrajne ceste in je najbolj pripravna za krčmo.

Več o tem se pozvá pri gospodu Jože Milavec v Cerknici. (103—2)

V gostilničnih prostorih

„pri kroni“

v gradiščah št. 24,

so za p. t. goste naj okusnejše pripravljeni zajutriki na vilice, obed in večerja, dalje dobra pičača **prav po ceni.** (106—1)

Pičača in jedila se prodajejo tudi črez ulico.

Lastnina in usk. „Národné uskarne“.